

Раде Рибнички

*Прободи ме том травком са којом си плашила чопоре
само ја сам травку могао посејати*

*Вране су населиле музичке дворане
тако сам ја рекао да буде*

и би

козе су тек обрстиле зелене лозе

тако сам ја рекао да буде

и би

И не би страха

травка је неколико никла из праха минерала

свикла на садржаје гвозђа и никла

заборавила на надражаје њуха

изненада

одрубилa корен матицу убила

ако

нико је није могао као друге поред

и ја да сам рекао да буде

не би било

јер моје боре друго су трагале

можда нежне

травке

Травку дадох теби

и дуго после тога рекох жељу невине поре

прободи ме том травком са којом си преплашила чопоре

ХОМЕР XXVI

Видех само сам гледањем у мозак короне изљубио ватру

горак од љубави у трави космоса роса обесмисли солане

коже да сам без коже раширио бих мускуле

у прочеље ливада

срушио куле труле темеље оклопно звање знање неимара

тек тад

видех одлука антихриста доживљава апокалиптичну јесен

касније ја већ јајима у положу лудилом неутрона разнесен

прво изгладнело око на мапу главе селим белим експлозијама

тек тад

видех и никад не престајем да оплакујем то свето место

*где Хомер изгладнелим оком имапом главе видом трага вид
тек тад*

*видех то место догорелог сунца и сазнах лично проклетство
видех све чешиће видим загледан у тамно помамно неверство*

X X X

*Орали смо јагодицама дитирамбе винограда
обрали су нас грозђе је никло у уснама вињага
сад тамњаника извире мирисом из обраних берача*

*нага изрони нага из гравидних каца
вини се првим малиганом до ограда обраних винограда
изгледа
лоза младница калеми се вином погледа*

В И О Л И Н К А

*Сву ноћ улешавам сенку на екрану зида
струже ме светло звезданог сегмента
између
уже сазвезђа веша ме о грану топола
плану млечика
звечарки скупи све отрове звука
из ноћног квасца
у квасцу ноћи занела је бука виолинске кључеве
те
виолиниста пребира сенком по трепету сенке*